

“គ្មានការចម្លងមេរោគអេដស៍”

ឧបករណ៍ជំនួយ៖ សម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវាសុខភាព និងអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាដែលធ្វើការជាមួយអ្នករស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍

តើអ្នកជំងឺត្រូវធ្វើតេស្តរាប់បន្ទុកមេរោគអេដស៍ (Viral Load) នៅពេលណាខ្លះ?

ការធ្វើតេស្ត Viral Load ជាប្រចាំ គួរតែធ្វើនៅ **ខែទី ៦ និងខែទី ១២** បន្ទាប់ពីចាប់ផ្តើមប្រើឱសថ ARVs, និង **រៀងរាល់ ១២ ខែម្តងបន្ទាប់ពីនោះ** ប្រសិនបើលទ្ធផលតេស្តរាប់បន្ទុកមេរោគអេដស៍ក្នុងឈាម **មិនអាចរាប់បាន** (ទាបជាង ៤០ copies/ml) ។

តើ ចំនួនមេរោគ “មិនអាចរាប់បាន – មិនអាចចម្លងបាន” (ម=ម) មានន័យដូចម្តេច?

ចំនួនបន្ទុកមេរោគអេដស៍ <៤០ copies/ml មានន័យថាការព្យាបាលមានប្រសិទ្ធភាព។

សូមបន្តតាមដានធ្វើតេស្តរាប់បន្ទុកមេរោគរបស់អ្នកជំងឺ ឱ្យបានរៀងរាល់ពេលវេលា។

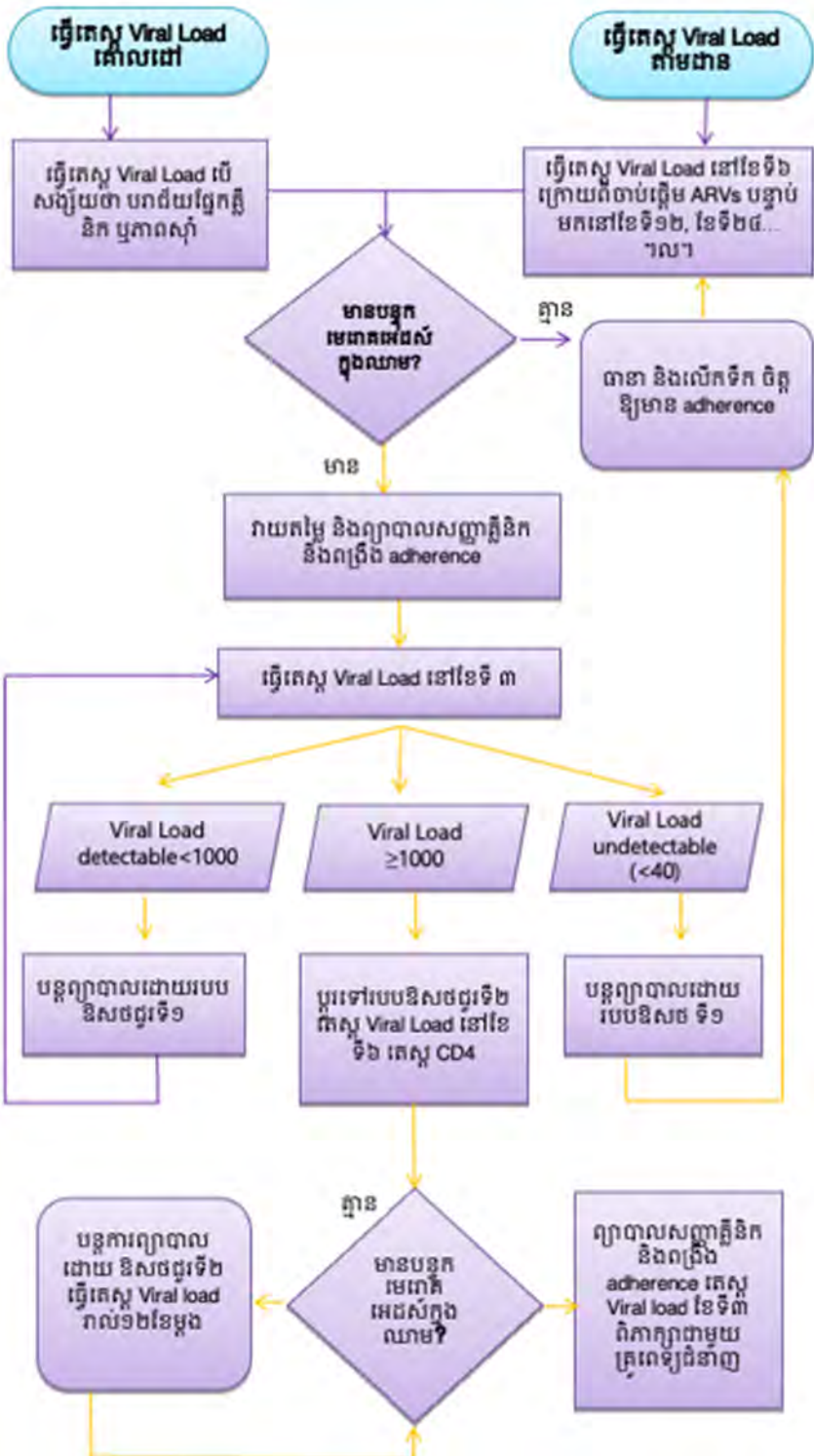

អ្នកជំងឺមិនអាចឈប់លេបឱសថ ARVs នោះទេ ទោះបីជា មេរោគត្រូវបានបង្ក្រាប ឬមិនអាចរាប់បានក៏ដោយ។

“ម=ម” អាចជួយការពារការចម្លងមេរោគអេដស៍ ទៅដល់ដៃគូរបស់អ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍ ឬទៅដល់ ទារកក្នុងផ្ទៃ និងទារក ឬកុមារ កំពុងបំបៅដោះ។

គំនូសបំព្រួញនៃការតាមដាន Viral Load នៅកម្ពុជា

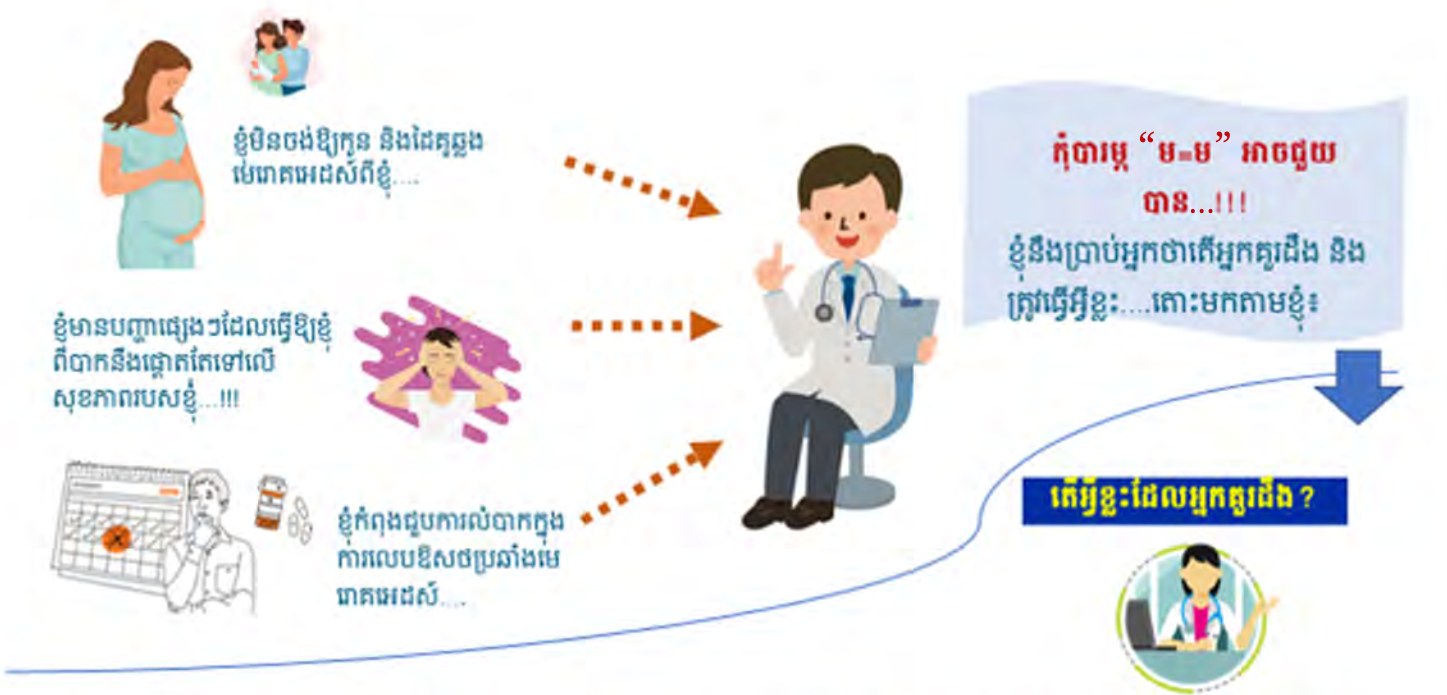
(សូមអានឯកសារយោងលម្អិត៖
 ១). សេចក្តីណែនាំ ស្តីពីការពង្រឹងការលេបថ្នាំត្រឹមត្រូវ រៀងរាល់ថ្ងៃ និងជាប់លាប់តាមរយៈការតាមដាន លទ្ធផលតេស្តរាប់បន្ទុកមេរោគអេដស៍ និងការបង្កើន ប្រសិទ្ធភាពរបបឱសថដើម្បីលុបបំបាត់បន្ទុកមេរោគអេដស៍ក្នុងឈាមពីអ្នកជំងឺដែលកំពុងប្រើប្រាស់ឱសថប្រឆាំងមេរោគអេដស៍, បោះពុម្ពលើកទី២ ខែ មេសា ឆ្នាំ ២០២០ ។
 ២). ឧបករណ៍ជំនួយ សម្រាប់អ្នកផ្តល់សេវា សុខភាព និងអ្នកផ្តល់ប្រឹក្សាដែលធ្វើការជាមួយអ្នករស់នៅជាមួយមេរោគអេដស៍។

“គ្មានការចម្លងមេរោគអេដស៍”

និយមន័យ ម=ម

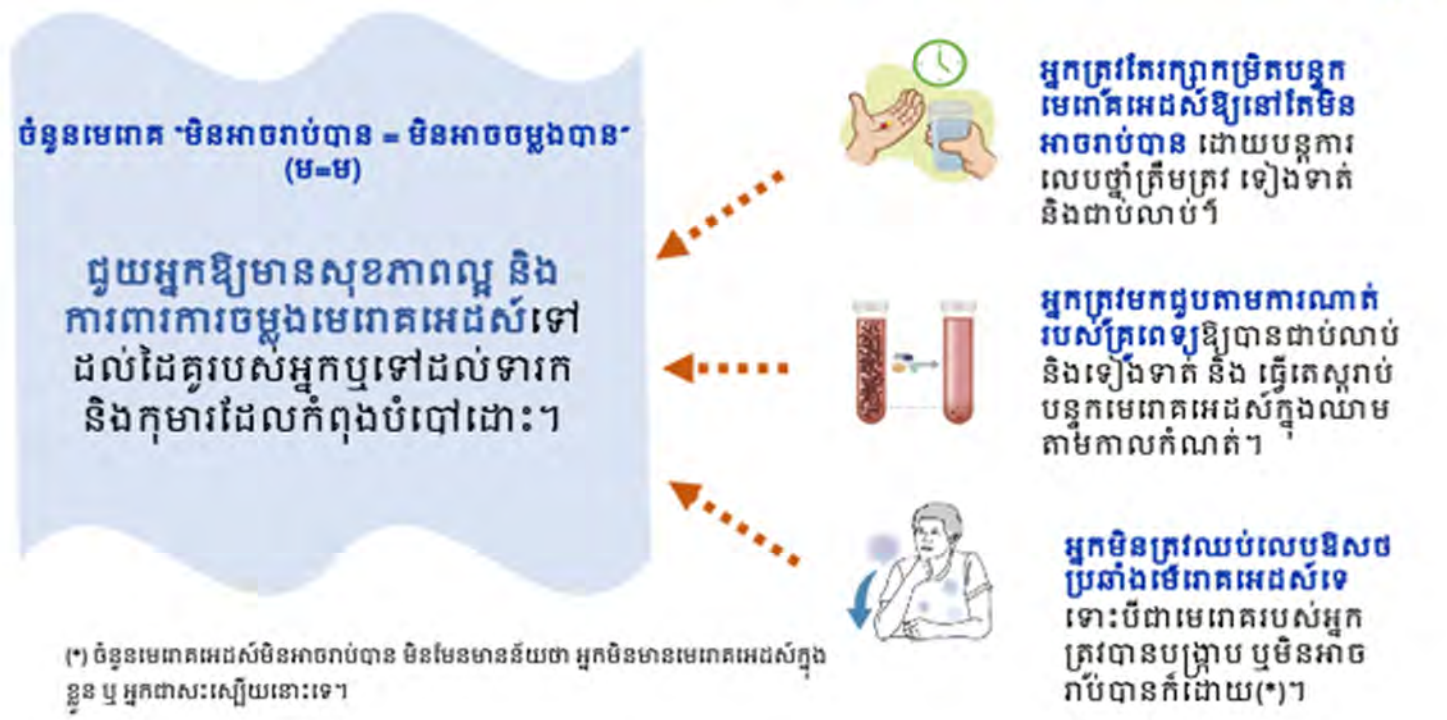
ចំនួនមេរោគ “មិនអាចរាប់បាន = មិនអាចចម្លងបាន”

1 អ្នកត្រូវមកបូមឈាមរាប់បន្ទុកមេរោគអេដស៍ក្នុងឈាមជាប្រចាំ។ គួរតែធ្វើនៅខែទី ៦ និងខែទី១២ក្រោយពេលអ្នកចាប់ផ្ដើមការព្យាបាល និងរៀងរាល់ ១២ខែម្ដងបន្ទាប់ពីនោះមក។

2 ប្រសិនបើលទ្ធផលតេស្តរាប់បន្ទុកមេរោគអេដស៍ក្នុងឈាម ក្នុងកម្រិតមួយដែលមិនអាចរាប់បាន (ស្ថិតនៅក្រោម ៥០ copies/ml) អ្នកនឹងមិនអាចចម្លងមេរោគអេដស៍បានទេ។

តើអ្វីខ្លះដែលអ្នកត្រូវធ្វើ?

ដំណើរឆ្ពោះទៅរក បន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន”

ឱសថប្រឆាំងមេរោគអេដស៍អាចកាត់បន្ថយ
ចំនួនមេរោគអេដស៍នៅក្នុងឈាមរបស់អ្នក
(ដែលគេហៅបន្ទុកមេរោគ) ឱ្យបិតនៅក្នុងកម្រិត
មួយដ៏ទាបដែលតេស្តមិនអាចឃើញ

ប្រសិនបើបន្ទុកមេរោគអេដស៍នៅក្នុងឈាមរបស់អ្នក
“មិនអាចរាប់បាន” ហើយអ្នករក្សាវាឱ្យនៅទាប
“មិនអាចរាប់បាន” នេះតទៅ អ្នកនឹងគ្មានហានិភ័យ
ក្នុងការចម្លងមេរោគអេដស៍ទៅដៃគូរួមភេទដែល
ពុំមានផ្ទុកមេរោគអេដស៍នោះឡើយ។

ប្រសិនបើអ្នកផ្ទុកមេរោគអេដស៍អ្នកគួរតែលេបថ្នាំ
ព្យាបាលមេរោគអេដស៍ឱ្យបានឆាប់តាម
ដែលអាចធ្វើទៅបានដើម្បី៖

ពង្រឹងសុខភាព
ទូទៅរបស់អ្នក

បង្ការការចម្លង
មេរោគអេដស៍ទៅអ្នកដទៃ

នៅពេលដែលអ្នកចាប់ផ្តើមលេបឱសថប្រឆាំង
មេរោគអេដស៍ គឺអ្នកចាប់ផ្តើមដំណើររបស់អ្នក
ឆ្ពោះទៅរកបន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន”
របស់អ្នកហើយ។

ដោយការលេបថ្នាំរាល់ថ្ងៃទៅតាមវេជ្ជបញ្ជា
អ្នកជំងឺភាគច្រើនអាច មានបន្ទុកមេរោគអេដស៍
“មិនអាចរាប់បាន” ក្នុងរយៈពេលរង្វង់ ៦ខែ។

បើអ្នកមានបន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន”
កាន់តែយូរ នោះអ្នកប្រហែលជានឹងនៅតែអាច
ធ្វើឱ្យបន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន”
តទៅទៀត។

ប៉ុន្តែមិនមែនគ្រប់គ្នាដែលលេបឱសថប្រឆាំង
មេរោគអេដស៍ សុទ្ធតែអាចទទួលបាន
បន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន” បានទេ។

វិធីតែមួយគត់ដើម្បីដឹងថាអ្នកមាន
បន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន”
គឺទៅពិនិត្យនិងជួបគ្រូពេទ្យរបស់អ្នកទៀងទាត់។

វិធីដែលប្រសើរបំផុតក្នុងការរក្សាខ្លួនអ្នក
ឱ្យនៅតែមានបន្ទុកមេរោគអេដស៍
“មិនអាចរាប់បាន” និងមានសុខភាពល្អ៖

លេបថ្នាំរាល់ថ្ងៃ
តាមវេជ្ជបញ្ជា

ទៅជួបគ្រូពេទ្យទៀងទាត់

ការដែលមានបន្ទុកមេរោគអេដស៍ “មិនអាចរាប់បាន”
និង រក្សាមេរោគឱ្យនៅក្នុងភាព “មិនអាចរាប់បាន”
យូរអង្វែង បិតថេរ អ្នកនឹងអាចបង្ការ ការចម្លង
មេរោគអេដស៍ ក្នុងពេលរួមភេទ ប៉ុន្តែមាន
ហេតុផលផ្សេងៗទៀតដែលអ្នកនឹងដៃគូរបស់អ្នក
អាចពិចារណា បន្ថែមវិធានការបង្ការផ្សេងទៀតដូចជា
ស្រោមអនាម័យ និង ប្រីត (PrEP)

ពិបាកក្នុងការរក្សា
មេរោគឱ្យនៅបិតក្នុងភាព
“មិនអាចរាប់បាន”

ខកខានលេបថ្នាំ
តាំងពីបានធ្វើតេស្ត
រាប់បន្ទុកមេរោគចុងក្រោយ

ការពារការឆ្លងជំងឺ
តាមរោគផ្សេងៗទៀត
ដូចជា ស្វាយនិងប្រមេ:

អ្នកឬក៏ដៃគូរបស់អ្នកចង់
បានបន្ថែមអាម្មូណី
ស្ទប់ស្ងាត់ឥតកង្វល់

ដើម្បីជួយអ្នកឱ្យបិតនៅក្នុងដំណើររបស់អ្នក
ជាការសំខាន់ដែលអ្នកត្រូវមានអ្នកផ្តល់សេវាម្នាក់
ដែលអ្នកមានអាម្មូណីសុខស្រួលជាមួយ និងទទួល
បានការគាំទ្រពីគាត់។ ការនេះក៏គិតផងដែរដល់
តម្រូវការការព្យាបាលផ្សេងទៀត។

អ្នកអាចធ្វើ
បាន!

ទោះអ្នកជានរណាក៏ដោយ ដែលបិតនៅលើការធ្វើ
ដំណើរឆ្ពោះទៅរកបន្ទុកមេរោគអេដស៍
“មិនអាចរាប់បាន” នេះ ការបិតនៅជាប់នឹង
ការព្យាបាល នឹងជួយធ្វើឱ្យសុខភាពរបស់អ្នក
ប្រសើរឡើង ។

“គ្មានការចម្លងមេរោគអេដស៍”

ដៃគូសហការ

WHO

US_CDC

CRS